บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญในการส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาศักยภาพ และใช้ความสามารถของตนให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ แต่ในสภาพความเป็นจริงในการศึกษา พบว่า มีผู้เรียนจำนวนหนึ่งไม่สามารถพัฒนาความสามารถที่ตนเองมีอยู่ให้เจริญงอกงาม หรือใช้ความสามารถที่ตนมีอยู่ให้เต็มความสามารถได้ (ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา, ชุมพร ยงกิตติกุล และรุจิระ สุภรณ์ไพบูลย์ 2520: 1) จึงมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ต้องการความช่วยเหลือตามวิธีการทางการศึกษาพิเศษ

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับปัจจุบัน สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ เชาวน์ปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ดังจะเห็นได้ว่ากระแสสังคมโลกเปลี่ยนไป รัฐให้ความสำคัญกับคนที่มีความบกพร่องในลักษณะต่างๆ มากขึ้น และได้ให้โอกาสในสิทธิที่พึงจะได้รับ แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ(สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ "การจัดการศึกษาพิเศษ" พ.ศ.2542) นักการศึกษาและนักจิตวิทยา มีความสนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความแตกต่างของบุคคล เพื่อจะได้ช่วยให้แต่ละบุคคล มีสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพของตน คนเรานอกจากมีความแตกต่างทางเชาวน์ปัญญาแล้ว ยังมีความแตกต่างทางความคิดสร้างสรรค์และลีลาการรู้คิด การเรียนให้ประสบผลสำเร็จ หรือการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงหรือต่ำนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน ซึ่งที่สำคัญ ได้แก่ ตัวผู้สอน เนื้อหาสาระที่สอน กิจกรรมและตัวผู้เรียนเอง (วิชัย วงศ์ใหญ่ 2526:12-13) ในสภาพการเรียนการสอนในปัจจุบัน จะพบว่า ตัวผู้เรียนเป็นแกนหลักในการเรียนรู้และปัจจัยด้านคุณลักษณะในตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของตัวผู้เรียน คือ การกำกับตนเองในการเรียน (Self Regulated Learning) ซึ่งหมายถึงการที่นักเรียนดำเนินการกำกับการได้มาซึ่งความรู้และทักษะต่าง ๆ โดยมีเมตาคอคนิชั่น (Metacogition) มีแรงจูงใจและกระทำด้วยตนเอง Zimmerman (1989:329 อ้างถึงใน วัฒนา เตชะโกมล 2541:2) ได้อธิบายไว้ว่า เมตาคอคนิชั่นมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับทักษะการกำกับควบคุมตนเอง (Self Regulatory Skills)อันถือว่าเป็นทักษะสำคัญที่เป็นเป้าหมายและสามารถเป็นตัวทำนายที่เด่นชัดถึง

ความสามารถในการแก้ปัญหาของบุคคล เมตาคอคนิชั่น (Metacognition) คือการตระหนักรู้ (Awareness) เกี่ยวกับความรู้ และความสามารถของตนเอง ในอันที่จะเข้าใจควบคุมและจัดการกับกระบวนการทางพุทธิปัญญาของตนเอง เมตาคอคนิชั่น จึงเป็นเป้าหมายประการหนึ่งในทางการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนรู้ทักษะกระบวนการที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ เมตาคอคนิชั่นมีความสัมพันธ์กับการแก้ปัญหาได้มากกว่าความถนัดหรือเชาวน์ปัญญาทั่วไปและช่วยนักเรียนให้มีกลวิธีในการอ่านเป็นของตนเอง นักอ่านที่มีทักษะน้อยและยังเด็กมักจะล้มเหลวในการเรียนรู้การใช้กลวิธี ฉะนั้นการได้รับการสอนก็จะช่วยและเป็นผลดีกับนักเรียนและยังรวมถึงลักษณะของการคิดสำรวจความรู้ของตนเอง ขณะที่อ่านหรือฟัง (Swanson 1990) งานวิจัยจำนวนมากได้แสดงให้เห็นว่าระบบการกำกับ การควบคุมหรือการจัดการกับข้อมูลที่บุคคลได้รับอันเป็นลักษณะสำคัญของเมตาคอคนิชั่นนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งกล่าวคือ สามารถเอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่างๆได้ Paris and Oka (1986:103 cited in Peter Westwood 1995) กล่าวว่า การกำกับควบคุมตนเองในการเรียน เป็นแนวทางเฉพาะบุคคล ที่จะจัดการความสามารถในการรับรู้ และพยายามจูงใจ ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ และเมตาคอคนิชั่นยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เช่น ช่วยเพิ่มความสามารถในการทำความเข้าใจในการอ่าน

มีนักเรียนจำนวนหนึ่งซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สอดคล้องกับระดับเชาวน์ปัญญาหรือมีความบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน มักจะพบว่าการเรียนเป็นกระบวนการที่ยุ่งยาก การเรียนรู้ที่เป็นไปได้ยากมีหลายสาเหตุ ส่วนหนึ่งมาจากตัวผู้เรียนมีความรู้ ไม่เพียงพอมีทักษะการเรียนที่ไม่ดี , มีปัญหาในการดึงดูดความสนใจ, หรือภาษาทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การเรียนสามารถกลายเป็นฝันร้าย เมื่อพวกเขามีปัญหาในด้านความจำ การฟังข่าวสารต่างๆ และไม่สามารถดึงความรู้ที่ได้เรียนมาออกมาใช้ได้อย่างเต็มความสามารถ Nichcy (1997:3) ซึ่งร่างโครงการการศึกษาพิเศษสำหรับการพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2542 : 2)กล่าวว่าเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ จะมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเรียนขั้นพื้นฐานในระดับและอัตราการเรียนรู้ที่แตกต่างจากเด็กปกติทั่วไป ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนทันเพื่อนร่วมวัยตามระดับชั้น ทำให้มีอาการ ท้อถอย ไม่อยากเรียน ช่วยตนเองไม่ได้เกิดปมด้อย ขาดการเห็นคุณค่าในตนเอง นำไปสู่ปัญหาทางอารมณ์และการปรับตัวต่อไป ดังนั้นการที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานที่ดีหรือมีทักษะความสามารถในการเรียนนั้น ต้องพัฒนาการฝึกใช้เมตาคอคนิชั่น เพื่อกำกับและควบคุมตนเองในการเรียนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมหรือพัฒนาให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้การกำกับตนเอง (Self Regulated Learning) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน และเป็นกระบวนการที่บุคคลวางแผน ควบคุม และกำกับพฤติกรรมของตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ (Schunk and Zimmerman, 1994)กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีการเรียนรู้การกำกับตนเอง มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมได้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และบุคคลที่ควบคุมตนเองจากกระบวนการภายในได้สูงย่อมจะช่วยให้เขากระทำพฤติกรรมได้บรรลุผลกว่าบุคคลที่มีการกำกับตนเองต่ำ และการที่ผู้เรียนสามารถ

เรียนรู้ด้วยตัวเองไม่เพียงแต่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนในโรงเรียนเท่านั้น สิ่งสำคัญคือช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปตลอดชีวิต นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกเมตาคอคนิชั่นเพื่อกำกับและควบคุมตนเองในการเรียน ซึ่งเป็นวิธีการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มนี้ ให้มีความคิดเกี่ยวกับตนเองและเพิ่มความตระหนักด้านกระบวนการการเรียนรู้ของตนให้มากขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลทั้งจากเอกสาร และงานวิจัย การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการฝึกใช้เมตาคอคนิชั่นเพื่อกำกับและควบคุมตนเองในการเรียนสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือตามวิธีการทางการศึกษาพิเศษจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเพราะยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับเด็กประเภทนี้ไม่มากนัก เนื่องจากเด็กแต่ละคนมีข้อจำกัดที่แตกต่างกัน ทั้งลักษณะปัญหาที่พบและอัตราการเรียนรู้ ฉะนั้นการฝึกใช้เมตาคอคนิชั่นเพื่อกำกับและควบคุมตนเองในการเรียนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด กำกับและควบคุมตนเองและจัดการกับปัญหาการเรียนได้ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง

ปัญหาในการวิจัย

การฝึกใช้เมตาคอคนิชั่นจะมีผลต่อการกำกับและการควบคุมตนเองในการเรียนของนักเรียนหรือไม่

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การฝึกใช้เมตาคอคนิชั่น

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การกำกับและควบคุมตนเองในการเรียน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการฝึกใช้เมตาคอคนิชั่น ที่มีต่อการกำกับและควบคุมตนเองในการเรียนของนักเรียนโครงการการศึกษาพิเศษโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานของการวิจัย

หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการฝึกเมตาคอคนิชั่นจะมีคะแนนการกำกับและควบคุมตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง

คำจำกัดความในการวิจัย

เมตาคอคนิชั่น หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจในการคิดของตนเอง รู้ว่าตนเองรู้อะไร คิดอย่างไร คิดถึงเป้าหมายและจะทำงานนั้นได้สำเร็จด้วยวิธีใด และสามารถกำกับควบคุมตนเองให้มีสติตระหนักรู้ (Awareness) ถึงขั้นตอนต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการในการวางแผน การควบคุม ตรวจสอบและการประเมินผล

การฝึกใช้เมตาคอคนิชั่นในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การฝึกให้นักเรียนมีความรู้ในเชิงเมตาคอคนิชั่นใน 3 ด้านคือ ในด้านบุคคล (Person) เกี่ยวกับลักษณะของแต่ละบุคคลในด้านความสามารถทางปัญญาที่แตกต่างกัน ให้รู้ว่าบุคคลต้องมีลักษณะอย่างไร จึงจะทำงานเฉพาะอย่างได้ดี ด้านงาน (Task) ลักษณะของงานที่มีความยาก-ง่าย ด้านกลวิธี (Strategies) เรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีและนำกลวิธีที่ฝึกไปมาใช้กับงาน เพื่อช่วยทำให้การทำงานนั้นสำเร็จตามเป้าหมาย และนำประสบการณ์ในเมตาคอคนิชั่นมาเป็นข้อมูลสำหรับการกำกับควบคุมตนเองในการทำงานตามกระบวนการ 4 อย่าง คือ (1) การประเมินสภาพการณ์เบื้องต้น (Evaluation) (2) การวางแผน (Planning) (3) ดำเนินการตามแผน (Regulation) การตรวจสอบผลลัพธ์ (Checking) โดยนำความรู้และประสบการณ์ในเมตาคอคนิชั่นมาใช้ในการฝึกตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเสนองาน เป็นการให้สิ่งเร้าเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน อยากเรียนรู้และมีโอกาสฝึกใช้กระบวนการเมตาคอคนิชั่น

ขั้นที่ 2 ขั้นการสอนให้เข้าใจเกี่ยวกับความรู้ทางเมตาคอคนิชั่น ที่เกี่ยวข้องกับงานที่ให้และกลวิธีเฉพาะ โดยการสอนและสาธิตกลวิธีเพื่อช่วยนักเรียนในการเรียน กลวิธีที่ใช้ฝึกในบทเรียนครั้งนี้มี 5 กลวิธี โดยเริ่มฝึกจากกลวิธีที่ง่ายและเป็นทักษะเบื้องต้นของการเรียน ตามลำดับดังนี้ 1. กลวิธีการมองดูและสังเกต 2. กลวิธีการจำและจดบันทึก 3. กลวิธีการเขียนผังโครงเรื่อง 4. กลวิธีย้อนกลับไปอ่านซ้ำ 5. กลวิธีการถามคำถามตนเอง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกการใช้เมตาคอคนิชั่นในงานที่กำหนดให้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะของกลวิธีต่างๆ โดยมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับผลของกลวิธีต่างๆ ที่มีต่อผลการเรียนรู้ ฝึกการตระหนักรู้ (Awareness) ในกระบวนทางเมตาคอคนิชั่น รวมทั้งฝึกการใช้กระบวนการเหล่านั้น และสังเกตผล

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลการฝึกใช้เมตาคอคนิชั่น สังเกตผลเพื่อหาวิธีป้องกันหรือปรับปรุงในการฝึกครั้งต่อไป

การกำกับและควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถที่จะดำเนินตามแผนที่เลือกไว้ และตรวจสอบสัมฤทธิผลที่เกิดขึ้น มีการประเมินผลการทำตามแผน มีการปรับปรุงแผน

ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบวัดการกำกับและควบคุมตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครอบคลุมสิ่งที่จะวัดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การกำกับควบคุมเกี่ยวกับการประเมินเพื่อตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น , การกำกับควบคุมเกี่ยวกับการวางแผน การกำกับควบคุมเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนการกำกับควบคุมเกี่ยวกับการตรวจสอบผลลัพธ์ และการสังเกตพฤติกรรม วิธีการที่นักเรียนใช้กำกับการได้

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาซึ่งความรู้หรือทักษะต่างๆ เช่น การจำขั้นตอนและกลวิธีที่ได้รับการฝึกไป และนำมาใช้ในการทำแบบฝึกอ่าน

การเรียน หมายถึง การศึกษาเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจหรือความชำนาญ

ในงานวิจัยครั้งนี้หมายถึง การเรียนอ่านโดยมุ่งเน้นไปที่การเรียนอ่านเพื่อจับใจความร้อยแก้วและสามารถตอบคำถามจากสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง การอ่านจับใจความของนักเรียน ในงานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้กลวิธีที่ได้รับการฝึกและกระบวนการกำกับและควบคุมตนเองขณะอ่าน

นักเรียน หมายถึง นักเรียนในโครงการการศึกษาพิเศษสำหรับการพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการการศึกษาพิเศษ หมายถึง โปรแกรมที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (Children with Special Needs) ซึ่งมีความต้องการทางการศึกษาและต้องการความช่วยเหลือทางการศึกษาพิเศษ แตกต่างไปจากเด็กปกติในโรงเรียนตามวิธีการและอัตราการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถ บุคลิกภาพ และความสนใจของเด็กเป็นรายบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนในโครงการการศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 6 คน ในปีการศึกษา 2543-2544 เป็นการศึกษารายบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างในเรื่องของลักษณะความบกพร่อง ปัญหาในการเรียนรู้ ระดับอายุและความสามารถ

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การฝึกใช้เมตาคอคนิชั่น

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การกำกับและควบคุมตนเองในการเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบวัดการกำกับและควบคุมตนเองเป็นแบบสอบถามเชิงสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาแนวคิดของ Swanson และ Watson (1982) , Paris และคณะ (1983) ; กับ Brown และคณะ (1983) ; กับ Brown และคณะ (1983) ; ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบด้านการกำกับควบคุม (Metacognitive Control) ทั้ง 4 ด้าน คือ การกำกับควบคุมเกี่ยวกับการประเมินเพื่อตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น การกำกับควบคุมเกี่ยวกับการวางแผน การกำกับควบคุมเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผน การกำกับควบคุมเกี่ยวกับการตรวจสอบผลลัพธ์ จำนวน 12 ข้อ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ครั้งละ 20 นาที

3.2 แบบสังเกตพฤติกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาแนวคิดของ Judith L. Irrin และ Elaine O. Rose (1995) โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน

1) เป็นการบันทึกข้อมูลทั่วไปในการสังเกต เช่น ชื่อ นามสกุล อายุ วันที่ ครั้งที่ฝึก และเวลาในการสังเกต

2) เป็นรายการพฤติกรรมที่ให้สังเกต โดยแบ่งเป็นพฤติกรรมก่อนการอ่านขณะอ่าน และหลังการอ่าน เป็นช่วงเวลา และหากสังเกตเป็นพฤติกรรมที่นอกเหนือจากที่มีในรายการพฤติกรรม ให้เขียนบันทึกในช่องที่เตรียมไว้ท้ายตาราง

3.3 บทเรียนการฝึกเมตาคอคนิชั่น นำรูปแบบและขั้นตอนในการฝึกเมตาคอคนิชั่นของ สมจิตร์ ทรัพย์อัประไมย , 2540 มาเป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนเพื่อฝึกเมตาคอคนิชั่น ซึ่ง ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 3 ส่วนคือ 1. การฝึกทักษะ (Skill Training) 2. การฝึกการกำกับตน เองในการใช้กลวิธีที่ฝึกไป (Training in Self-monitoring) 3. การฝึกการตระหนักรู้ (Awareness Training) จำนวน 8 บทเรียน ใช้เวลาในการทำกิจกรรมครั้งละ 45-60 นาที

3.4 แบบฝึกอ่าน ผู้วิจัยได้หาแบบฝึกอ่านแยกตามระดับการเรียนรู้เป็นรายบุคคล จำนวน 60 เรื่อง ซึ่งประกอบด้วยบทอ่านเสริมบทเรียนวิชาภาษาไทยตามระดับชั้นที่นักเรียนเข้าเรียนร่วม และบท ความ เรื่องสั้นหรือนิทาน ตามความสนใจของแต่ละคน โดยมีแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ของแต่ละเรื่อง ซึ่งมีจำนวนข้อไม่เท่ากัน ตามความสั้นยาว ยาก-ง่ายของแต่ละเรื่อง ใช้เวลาในการทำ กิจกรรมครั้งละ 45-60 นาที

4. เกณฑ์การประเมินในงานวิจัยนี้ เป็นเกณฑ์เฉพาะที่สร้างขึ้นโดยอิงตามวัตถุประสงค์ของการ สอน เพื่อประเมินการอ่านของนักเรียนในโครงการการศึกษาพิเศษ เนื่องจากเป็นกลุ่มเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ จึงไม่สามารถเทียบเกณฑ์ปกติได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อตรวจสอบผลการฝึกใช้เมตาคอคนิชั่นเพื่อกำกับและควบคุมตนเองในการเรียนของ นักเรียนโครงการการศึกษาพิเศษ

2.เป็นแนวทางเพื่อการฝึกหัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษฝึกใช้เมตาคอคนิชั่นในการ กำกับและควบคุมตนเองในการเรียน

3. เพื่อช่วยให้นักเรียน รู้จักคิดและจัดการกับปัญหาการเรียน โดยเลือกกลวิธีมาใช้ได้เหมาะสม ด้วยตนเอง

4. นักเรียนสามารถกำกับและควบคุมตนเองในการเรียนได้ดีขึ้น โดยมีการเตือนหรือช่วยเหลือ จากครูน้อยที่สุด

5. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความและตอบได้ตรงคำถาม

6. เป็นตัวอย่างการสอนสำหรับนักเรียนในโครงการการเรียนร่วมของเด็กพิเศษใน โรงเรียนสามัญทั่วไป